

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

08 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul –șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru și inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe

Adeșcenco Veaceslav Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx r-nul Xxxxx, domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 18.04.2016-04.10.2016
2. *instanța de apel:* 26.10.2016-22.05.2017
30.01.2018-07.05.2018
3. *instanța de recurs:* 18.08.2017 - 19.12.2017
13.07.2018-08.08.2018

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Taraclia din 04 octombrie 2016, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Adeșcenco Veaceslav Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, la 1 an și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activitate legată de traficul substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a reținut, că la începutul lunii noiembrie 2015, data și ora nu au fost stabilite de organul de urmărire penală, Adeșcenco V., a cules de lângă gunoiștea din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx plante de cânepă, pe care le-a uscat, le-a mărunțit și ulterior prin intermediul buteliilor din plastic le-a fumate. În urma acestui fapt pe pereții buteliilor s-au format 0,29 gr. rășină de cannabis, care reprezintă substanțe narcotice în cantități mari. Aceste butelii din plastic cu substanța narcotică – rășină de cannabis cu masa 0,29 gr., inculpatul ilegal le-a păstrat fără scop de înstrăinare în domiciliul său din str. Xxxxx, s. Xxxxx, r-nul

Xxxxx până la 12 noiembrie 2015, când în urma efectuării percheziției au fost depistate.

Acțiunile lui Adeșcenco V. au fost încadrate în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, *prepararea și păstrarea drogurilor, săvârșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare, cu utilizarea drogurilor a căror circulație în scopuri medicale este interzisă.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Izvecov I. în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri și stabilirea pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal, argumentând că pedeapsa numită este extrem de aspră la individualizarea căreia nu s-a ținut cont de toate circumstanțele atenuante prezente în speță.

La 06 februarie 2017, avocatul Izvecov I. a depus o cerere suplimentară de concretizare a cerințelor, unde a solicitat casarea totală a sentinței cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate prin rechizitoriu.

În argumentarea soluției solicitate s-au invocat următoarele:

- prin rechizitoriu inculpatului i-a fost incriminat „producerea și păstrarea substanțelor narcotice în proporții mari” dar nu a „drogurilor” așa cum se indică în textul art. 217 Cod penal;

- din actele cauzei rezultă că Adeșcenco V. a fumat plantele de cannabis folosind sticle din plastic, în rezultatul acestor acțiuni pe pereții sticlei s-a format rășină de cannabis, prin urmare inculpatul nu a întreprins careva acțiuni în vederea producerii substanțelor narcotice, or acesta nu a cunoscut despre faptul că în urma consumului marijuanei cu ajutorul sticlelor din plastic pe pereții acestora se va forma rășină de cannabis;

- inculpatul nu dispune de cunoștințe în domeniul juridic și a semnat cererea de examinare a cauzei în procedură simplificată doar la inițiativa și instigarea avocatului, fără a înțelege esența învinuirii incriminate prin rechizitoriu.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de apel Cahul din 22 mai 2017, apelul declarat a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia Adeșcenco V. a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat, că la pronunțarea sentinței prima instanță corect a determinat circumstanțele de fapt, însă eronat a interpretat normele de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, soluția primei instanțe fiind una incorectă.

La acest capitol s-a reținut, că inculpatului i-a fost incriminat faptul preparării și păstrării substanțelor narcotice în proporții mari, fără scop de înstrăinare, cu utilizarea substanțelor narcotice a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă.

În continuare instanța de apel a reținut că acțiunea de *producere* a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor presupune activitatea realizată în vederea obținerii acestora din plantele care le conțin, iar acțiunea de

preparare reprezintă orice acțiune de combinare chimică a diferitor plante care conțin substanțe narcotice sau psihotrope, a substanțelor medicamentoase, chimice și de altă natură, în rezultatul căreia sunt obținute substanțe narcotice sau psihotrope, sau analoge ale acestora, care sunt gata pentru utilizare și consum.

Prin urmare, instanța de apel a menționat, că *acțiunile îndreptate spre prepararea substanțelor narcotice, diferă de cele de producere*. Astfel instanța a reținut că, în speță, lui Adeşenco V. i s-a imputat prepararea, fapt reținut și de prima instanță, chiar dacă din acțiunile inculpatului reiese producerea. Tot aici instanța de apel a notat că, din materialele cauzei și probele cercetate rezultă că inculpatul nu a avut intenția de a produce această substanță narcotică, intenția lui fiind doar de a fuma plantele de cânepă cu ajutorul unei butelii din plastic, pe pereții căreia în urma unei expertize au fost depistate depuneri de canabis.

În consecință, instanța de apel a conchis că acțiunile inculpatului nu au fost îndreptate spre prepararea substanțelor narcotice, iar acele depuneri depistate pe pereții buteliei din plastic s-au format în rezultatul utilizării plantei uscate. Astfel, s-a reținut că butelia a servit ca mod de consumare a marijuanei, și nu pentru a prepara substanța narcotică, iar inculpatul nu cunoștea despre faptul că în urma consumului plantelor de cânepă, pe pereții buteliei se acumulează depuneri de canabis, astfel că acesta nu a avut nici intenția de a păstra aceste depuneri. Totodată, s-a menționat că în speță, inculpatul a recunoscut că el avea acasă acele bucăți de plantă de cânepă, pe care însă le folosea pentru fumat, dar nu pentru prepararea substanțelor narcotice și păstrarea acestora.

Instanța de apel a reținut, că deși inculpatul a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la urmărirea penală, instanța de fond contrar prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală nu a stabilit ce anume recunoaște inculpatul, prelucrarea, păstrarea, utilizarea fără scop de înstrăinare sau doar culegerea și fumatul plantei de cânepă. De asemenea s-a stabilit, că prin învinuirea incriminată nu au fost descrise careva acțiuni de utilizare a substanțelor narcotice depistate în butelia de plastic, nefiind constatat și nici probat faptul utilizării acestor substanțe narcotice.

În consecință, instanța de apel a conchis, că în lipsa de probe ce ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3), lit. c) Cod penal, acesta urmează a fi achitat de comiterea infracțiunii incriminate, în legătură cu lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive ale acestei infracțiuni.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, cu recurs ordinar a fost contestată de către acuzatorul de stat, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 16) Cod de procedură penală, a solicitat, casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată:

În argumentarea recursului declarat a menționat:

- instanța de apel constatând, că la examinarea cauzei în prima instanță au fost încălcate grav normele imperative din Codul de procedură penală, constatând lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, urma să procedeze în conformitate cu prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, să caseze sentința și să judece

cauza după regulile generale prevăzute pentru prima instanță, cu audierea inculpatului, martorilor și cercetarea materialelor cauzei;

- din materialele cauzei rezultă, că agravanta prevăzută la alin. (3) lit. c) art. 217 Cod penal greșit a fost invocată în actul de învinuire, iar prima instanță înainte de a admite judecarea cauzei în procedură simplificată era obligată să verifice dacă fapta incriminată inculpatului just a fost încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute de Codul penal;

- instanța de apel era obligată în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate sub aspectul chestiunilor de drept și ținând cont de specificul procedurii în baza căreia a fost examinată cauza urma să verifice întrunirea cumulativă a condițiilor enumerate pentru a constata corectitudinea admitterii procedurii simplificate de către prima instanță, fapt care în speță nu a avut loc;

- instanța de apel nu a respectat normele procesuale penale prevăzute la art. 364¹ Cod de procedură penală și practica judiciară stabilită prin Hotărârea Plenului CSJ nr. 13 din 16 decembrie 2013, iar normele de drept aplicate în prezenta speță contravin unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție în cauza penală nr. 1ra -292/2016 din 03 martie 2016.

7. Prin decizia Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 decembrie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 mai 2017, în cauza penală în privința lui Adeșcenco V. și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției, instanța de recurs a stabilit, că din prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, rezultă că procedura simplificată este aplicabilă doar dacă din probele administrate în cursul urmăririi penale, reiese că faptele inculpatului sunt stabilite și sunt suficiente date cu privire la persoana acestuia pentru a permite stabilirea unei pedepse.

Totodată, instanța de recurs a menționat, că până la adoptarea soluției privind admiterea sau respingerea cererii inculpatului, prin care se solicită judecarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, judecătorul la fel este obligat să verifice dacă: rechizitoriul este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod de procedură penală; actele de urmărire penală nu sunt lovite de nulitatea absolută prevăzute în art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală; în faza de urmărire penală nu a fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor; nu au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția europeană; fapta imputată inculpatului just a fost încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal.

În cazul în care în urma controlului preliminar a cauzei penale se constată că există vreo încălcare a normelor imperative din Codul de procedură penală sau din probele administrate în cursul urmăririi penale nu rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite dincolo de orice dubiu rezonabil, instanța de judecată va respinge cererea de judecare potrivit procedurii simplificate.

Dacă în cadrul examinării conform procedurii simplificate după audierea

inculpatului sau în timpul dezbaterilor au apărut circumstanțe care exclud aplicarea dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de judecată, deliberând în conformitate cu prevederile art. 383 Cod de procedură penală, prin o nouă încheiere motivată, poate relua judecarea cauzei și va judeca cauza în procedura generală.

Revenind la speța, instanța de recurs a supus judecării cauza penală, ținând cont de specificul procedurii în baza căreia a fost judecată cauza, stabilind, că instanța de apel judecând apelul în virtutea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, era obligată de a verifica legalitatea și temeinicia hotărârii atacate sub aspectul chestiunilor de drept, astfel un prim aspect care urma a fi supus controlului era verificarea întrunirii cumulative a condițiilor specifice la art. 364¹ Cod de procedură penală, pentru a constata corectitudinea examinării cauzei în baza acestei proceduri de către prima instanță, iar în cazul în care s-a constatat că procedura examinării cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, a fost viciată, din motivul că în cadrul urmăririi penale au fost încălcate grav normele imperative din Codul de procedură penală, care în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea atacată, astfel, urma să se conducă de prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, să caseze sentința și să judece cauza după regulile generale prevăzute pentru prima instanță cu audierea inculpatului, martorilor, cercetarea probelor și examinarea corpurilor delictive, fapt care nu rezultă din materialele cauzei.

Instanța de recurs a constatat, că în speța dată instanța de apel nu a respectat procedura de judecare a cauzei conform art. 364¹ Cod de procedură penală, iar probele nu au fost examinate potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță (f.d.170-186 v. 1) ceea ce a dus la concluzia că instanța de apel incorect și pripit a pronunțat o hotărâre de achitare, bazându-se exclusiv pe declarațiile inculpatului, fără a aprecia probele administrate în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor.

9. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de apel Cahul din 07 mai 2018 apelul declarat a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia Adeșcenco V. a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal.

A fost încetat procesul penal în privința lui Adeșcenco V., în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

10. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel analizând cumulul probelor enunțate, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, a considerat în afara oricărui dubiu demonstrată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a menționat faptul, că deși inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, aceasta se confirmă și prin declarațiile martorilor Tataru V. și Bocicovar D., precum și prin materialele cauzei și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12 noiembrie 2015 (f.d. 5-7 vol. 1); raportul de constatare tehnico-științifică nr. 9284 din 25 noiembrie 2015 (f.d. 18-22, vol. 1).

Astfel, instanța de apel în urma examinării suplimentare a probelor menționate supra, a constatat reținerea nejustificată de către prima instanță în privința inculpatului a agravantei prevăzute la lit. c) alin. (3) art. 217 Cod penal, - *cu utilizarea substanțelor narcotice, a căror circulație în scopuri medicale este interzisă*. În acest sens, s-a menționat că utilizarea substanțelor narcotice a căror circulație în scopuri medicale este interzisă, presupune folosirea acestora la producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea lor în diferite scopuri: spre exemplu, producerea unor noi preparate, medicamente, adaosul lor în produse etc. Respectiv, pentru a fi prezentă circumstanța agravantă indicată în lit. c) alin. (3) art. 217 Cod penal, nu este suficient ca substanțele narcotice să fie incluse în Lista nr. 1 din Tabelul nr. 1 aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004, dar este necesară și utilizarea acestora în sensul expus.

Având în vedere materialele cauzei, instanța de apel a conchis, că deși marijuana ridicată din domiciliul inculpatului se include în Lista substanțelor narcotice și psihotrope, aprobată prin hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, acesta nu a produs-o cu scopul de a produce noi preparate sau medicamente, dar a cules-o pentru consumul propriu.

Sintetizând cele expuse, instanța de apel a constatat că agravanta prevăzută la art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, greșit a fost incriminată inculpatului în actul de învinuire.

În ansamblul circumstanțelor expuse, instanța de apel a considerat, că vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, și-a găsit pe deplin confirmarea, iar versiunea părții apărării că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele componente de infracțiune incriminate, urmează a fi apreciate ca o tactică de apărare.

Mai mult, instanța de apel conducându-se de prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal și art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, având în vedere că fapta incriminată inculpatului Adeșcenco V. a fost săvârșită la începutul lunii noiembrie 2015, iar de la săvârșirii infracțiunii au expirat mai mult de doi ani, instanța de apel a considerat, că procesul penal în privința inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, urmează a fi încetat din motivul expirării termenului de prescripție de tragerii la răspundere penală.

11. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

11.1. Procuror, prin care solicită casarea parțială a acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în patrea calificării și încetării procesului penal în privința lui Adeșcenco V.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel urma să încadreze acțiunile inculpatului în baza prevederilor art. 217 alin. (2) Cod penal, adică prepararea și păstrarea drogurilor, săvârșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare;

- instanța de apel urma să recunoască pe Adeșcenco V., vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, adică să adopte o decizie de condamnare, fără a stabili pedeapsa inculpatului în legătură cu expirarea termenului de prescripție, și nu liberarea de pedeapsă penală.

În drept, procurorul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală.

11.2. Inculpat, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare pe motiv, că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal.

În motivarea recursului invocă că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217 Cod penal, deoarece rășina de cannabis s-a format în urma utilizării plantei de cannabis și nu cunoștea că acesta se atribuie la substanțele narcotice.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

12.1. *Cu referire la recursul declarat de către procuror.*

Din cuprinsul recursului declarat se reține că recurentul invocă ca temei de drept pct. 6) și 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că: hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, procurorul a invocat că instanța de apel urma să recunoască pe Adeșcenco V., vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, adică să adopte o decizie de condamnare, fără a stabili pedeapsa inculpatului în legătură cu expirarea termenului de prescripție, și nu liberarea de pedeapsă penală.

Colegiul penal consideră că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel,

cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. Din textul deciziei recurrate se constată, că instanța de apel, a cercetat toate probele prezentate, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat corectitudinea soluției adoptate de către instanța de apel.

Mai mult ca atât, Colegiul penal menționează, că instanța de apel la adoptarea soluției corect a aplicat prevederile art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care pe parcursul judecării cauzei se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5 – 9, 285 alin. (1) pct. 1 – 5 Cod de procedură penală, precum și în cazurile prevăzute de art. 53 – 60 Cod penal, instanța prin sentință motivată, încetează procesul penal. Totodată conform art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal – persoana se liberează de răspundere penală dacă în ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la data săvârșirii infracțiunii. În asemenea circumstanțe, instanța de apel întemeiat și corect a aplicat prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal în coroborare cu prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, motivând că fapta incriminată inculpatului Adeșcenco V. a fost săvârșită la începutul lunii noiembrie 2015, iar de la data săvârșirii infracțiunii au expirat mai mult de doi ani, astfel considerând just că procesul penal în privința inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, urmează a fi încetat din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

La analiza prezenței temeiului de casare invocat și anume - *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, instanța de recurs notează că, e necesar de a ține cont de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către prima instanță și cea de apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corect, iar dacă injust fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

În viziunea Colegiului penal, în prezenta speță temeiul invocat de către recurent nu este incident ca motiv de casare a deciziei instanței de apel atacate, deoarece fapta imputată inculpatului este prevăzută de legea penală ca infracțiune și anume conform art. 217 alin. (2) Cod penal – *păstrarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare*.

Lecturând recursul se observă faptul, că procurorul critică soluția instanței de apel referitor la excluderea din învinuirea inculpatului a calificatului "*prepararea*", prin urmare Colegiul penal, verificând materialele dosarului constată, că la judecarea apelului, această instanță a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de calificare a acțiunilor inculpatului, în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrat, menționate la pct. 10 al prezentei decizii. Probele prezentate, au fost nemijlocit verificate suplimentar în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și just apreciate prin prisma art. 101 Cod de

procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul, Adeșcenco V., a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal – *păstrarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare*.

Prin urmare, argumentele invocate de recurent privitor la prezența temeiurilor pentru recurs prevăzute la pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul consideră, că nu sunt întemeiate și suficiente pentru desființarea hotărârii instanței de apel.

12.2. Cu referire la recursul declarat de către inculpat

Din cuprinsul recursului declarat se reține, că recurentul invocă ca temei de drept pct. 6) și 8) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, atunci când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Referitor la temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal statuează că acesta a fost invocat pur declarativ, fără nici o motivare, respectiv instanța de recurs nu îl poate accepta, considerându-l neîntemeiat.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de către inculpat - *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, specificat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs remarcă, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii. Astfel, din textul recursului rezultă, că în viziunea recurentului probele administrate nu confirmă vina sa în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, astfel instanța de apel la condamnat pe baza presupunerilor.

Reieșind din materialele dosarului se constată, că inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal – *păstrarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare*.

În prezenta speță, instanța de recurs consideră, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, Adeșcenco V., în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei

prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Dat fiind faptul, că în prezenta speță autorul recursului își exprimă dezacordul cu prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii – latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, Colegiul penal va purcede la analiza acestor elemente în prezenta speță, în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Prin urmare, la criticile invocate de recurent, precum că în acțiunile sale nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, Colegiul penal, menționează, că instanța de apel întemeiat a indicat, că versiunea inculpatului, precum că nu a cunoscut despre depunerile de substanță narcotică în timpul fumatului marijuanei pe pereții interiori ai buteliei din plastic, este neîntemeiată. Astfel, potrivit materialelor cauzei penale, rezultă **că inculpatul a păstrat** la domiciliul său o ramură de plantă fragmentată în stare uscată, ce reprezintă plantă de cannabis (cânepă), cât și butelii de plastic, pe a căror pereții interiori s-au depistat depuneri de substanțe narcotice, rășină de cannabis, în cantitate de 0,29 gr, ceia ce conform Listei substanțelor narcotice și psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, reprezintă proporții mari.

Astfel de către instanța de apel corect au fost calificate acțiunile inculpatului în prevederile art. art. 217 alin. (2) Cod penal – *păstrarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.*

Potrivit considerentelor teoretice latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de **art. 217 Cod penal**, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiune, această acțiune se înființează în mai multe modalități, printre care: procurarea, **păstrarea**, sau alte operațiuni ilegale cu substanțe narcotice.

Prin **păstrare** se înțelege, deținerea substanțelor narcotice, în mod ascuns sau deschis, în sfera de stăpânire a făptuitorului (asupra sa, în locuință sau altă încăpere, la locul de muncă, pe terenul din preajma casei, în ascunzătoare), indiferent dacă posedarea se face pentru sine sau altă persoană, precum și indiferent dacă făptuitorul este posesor primar or a procurat de la altcineva substanțele specificate.

Prin urmare, conținutul probelor enunțate în pct. **10** al prezentei decizii, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanța de apel, în contextul de învinuire al inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, confirmă cu certitudine că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii imputate, inclusiv și latura obiectivă a acesteia.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Adeșenco V., nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare judiciară, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii atacate, Colegiul penal consideră ca fiind nefondate criticile formulate de către recurenți în recursurile ordinare declarate, din care considerente se impune soluția privind inadmisibilitatea recursurilor declarate ca fiind vădit neîntemeiate.

13. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul –șef al Procuraturii de circumscriptie Cahul, Calendari Dumitru și inculpat, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 mai 2018, în cauza penală privind-l pe **Adeșcenco Veaceslav Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 29 august 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie